



## Judikatūras krājums

CIVILDIENESTA TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)  
2010. gada 30. septembrī

Lieta F-20/06

***Patrizia De Luca***  
**pret**  
**Eiropas Komisiju**

Civildienests — Ierēdņi — Iecelšana amatā — Ierēdņi, kuri pievienojas augstākai funkciju grupai pēc atklāta konkursa — Kandidāts, kurš rezerves sarakstā ir iekļauts pirms jauno Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā — Pārejas noteikumi par klasificēšanu pakāpē, ieceļot amatā — Klasificēšana pakāpē, piemērojot jaunus, mazāk labvēlīgus noteikumus — Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 5. panta 2. punkts un 12. panta 3. punkts

**Priekšmets** Prasība, kas celta saskaņā ar EKL 236. pantu un EAEKL 152. pantu un ar kuru *P. De Luca*, pirms 2004. gada 1. maija notikuša konkursa veiksmīgā kandidāte, lūdz atcelt Komisijas 2005. gada 23. februāra lēmumu, ar kuru viņa tika iecelta administratores amatā, ciktāl viņa ar šo lēmumu ir klasificēta A\*9 pakāpes 2. līmenī

**Nolēmums** Prasību noraidīt. Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

### Kopsavilkums

*1. Ierēdņi — Prasība — Iepriekšēja administratīva sūdzība — Termiņi — Termiņa sākums (Civildienesta noteikumu 25., 26., 90. un 91. pants)*

*2. Prasība atcelt tiesību aktu — Kopienu tiesas kompetence — Prasība atcelt individuālu nelabvēlīgu tiesību aktu — Kopienu tiesas kompetences neesamība atzīt vispārpiemērojamas tiesību normas prettiesiskumu savu spriedumu rezolutīvajā daļā (EKL 230. pants)*

*3. Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Iecelšana pakāpē — Jaunās karjeras struktūras ieviešana ar Regulu Nr. 723/2004 — Pārejas noteikumi par klasificēšanu pakāpē (Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 1. panta 2. punkts un 12. panta 3. punkts; Padomes Regula Nr. 723/2004)*

*4. Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Iecelšana pakāpē — Jaunās karjeras struktūras ieviešana ar Regulu Nr. 723/2004 — Pārejas noteikumi par klasificēšanu pakāpē (Civildienesta noteikumu 3. pants; XIII pielikuma 12. panta 3. punkts; Padomes Regula Nr. 723/2004)*

5. Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Iecelšana pakāpē — Iecelšana pakāpē paziņojumā par konkursu norādītajā funkciju grupā — Jaunās karjeras struktūras ieviešana ar Regulu Nr. 723/2004 — Pārejas noteikumi par klasificēšanu pakāpē  
(Civildienesta noteikumu 29. panta 1. punkts un 31. panta 1. punkts; XIII pielikuma 2. panta 1. punkts un 12. panta 3. punkts; Padomes Regula Nr. 723/2004)

6. Ierēdnis — Pieņemšana darbā — Iecelšana pakāpē — Jaunās karjeras struktūras ieviešana ar Regulu Nr. 723/2004 — Pārejas noteikumi par klasificēšanu pakāpē  
(Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punkts; Padomes Regula Nr. 723/2004)

7. Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Iecelšana pakāpē — Iecelšana pakāpē paziņojumā par konkursu norādītajā funkciju grupā — Jaunās karjeras struktūras ieviešana ar Regulu Nr. 723/2004 — Pārejas noteikumi par klasificēšanu pakāpē  
(Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punkts; Padomes Regula Nr. 723/2004)

1. Civildienesta noteikumu 90. pantā noteiktais sūdzības iesniegšanas termiņš var sākties no dienas, kad attiecīgā persona ir uzzinājusi par sev nelabvēlīgo aktu. Šī procesuāla rakstura tiesību norma, kuru ir paredzēts piemērot ļoti daudzās situācijās, ir jāinterpretē, ņemot vērā Civildienesta noteikumu pamatnoteikumus attiecībā uz ierēdņu informēšanu par būtiskiem apstākļiem saistībā ar viņu darba attiecībām, it īpaši formu, kādā šai informēšanai ir jānotiek. Tādējādi no Civildienesta noteikumu tiesību normu sistēmas un it īpaši no to 25. un 26. panta izriet, ka lēmumi par klasificēšanu, gluži kā lēmumi par iecelšanu amatā, ir atbilstošā veidā jādara zināmi attiecīgajai personai un ka iestāde nevar pēdējo minēto informēt vien ar dokumentu, kurā izpaužas tikai šo lēmumu sekas, ne arī nerūpēties par to, ka tie tiešām sasniedz savu adresātu. Faktiski, nosakot attiecīgajam ierēdnim pienākumu iesniegt sūdzību vēlākais trīs mēnešu laikā pēc darba piedāvājuma saņemšanas, nevis pēc lēmuma par iecelšanu amatā paziņošanas, jebkādu jēgu zaudētu Civildienesta noteikumu 25. panta otrā daļa un 26. panta otrā un trešā daļa, kuru mērķis ir sniegt ierēdņiem iespēju iepazīties ar lēmumiem, kuri it īpaši ir saistīti ar viņu administratīvo situāciju, un izmantot savas Civildienesta noteikumos garantētās tiesības.

(skat. 38.–40. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: 2006. gada 28. jūnijs, F-101/05 *Grünheid*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-55. un II-A-1-199. lpp., 49., 52. un 56. punkts.

2. Lai gan, izskatot prasību atcelt individuālu nelabvēlīgu tiesību aktu, Kapienu tiesa faktiski ir kompetenta starp citu atzīt vispārpiemērojamas tiesību normas, ar kuru ir pamatots apstrīdētais tiesību akts, prettiesiskumu, tās kompetencē tomēr nav izdarīt šādus atzinumus savu spriedumu rezolutīvajā daļā.

(skat. 44. punktu)

Atsauces

Civildienesta tiesa: 2009. gada 4. jūnijs, F-134/07 un F-8/08 *Adjemian* u.c./Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-149. un II-A-1-841. lpp., 38. punkts, pārsūdzēts Eiropas Savienības Vispārējā tiesā, lieta T-325/09 P; 2009. gada 29. septembris, F-20/08, F-34/08 un F-75/08 *Aparicio* u.c./Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-375. un II-A-1-2013. lpp., 28. punkts.

3. No Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 1. panta 2. punkta, apskatot to kopsakarā ar 12. panta 3. punktu, izriet, ka pēdējā minētajā tiesību normā ietvertajam terminam “iecelti amatā” piemīt konkrēta nozīme un ka tas ir jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz ierēdņiem, kuri uzsāka pildīt amata pienākumus laikposmā no 2004. gada 1. maija, datuma, kad stājās spēkā Regula 723/2004, ar kuru tika

grozīti Civildienesta noteikumi un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, līdz 2006. gada 30. aprīlim darba vietā, kura viņiem kļuva pieejama pēc tam, kad viņi pirms 2006. gada 1. maija tika iekļauti piemēroto kandidātu sarakstā, kas bija sastādīts, noslēdzot konkursu, un kas publicēts saskaņā ar agrākajos Civildienesta noteikumos paredzēto kārtību, neatkarīgi no tā, vai, stājoties amatā, šiem ierēdņiem jau bija šis statuss vai ne.

(skat. 56. punktu)

4. Vienlīdzības princips nav ievērots, ja pret divām personu kategorijām, kuru faktiskā un juridiskā situācija nav būtiski atšķirīga, pieņemot darbā, izturas atšķirīgi un šāda atšķirīga izturēšanās nav objektīvi pamatota.

Turklāt, lai nekādi nekavētu likumdošanas attīstību, vienlīdzības princips nedrīkst traucēt likumdevēja brīvību jebkurā brīdī veikt Civildienesta noteikumu tiesību normu grozījumus, kurus tas uzskata par atbilstošiem dienesta interesēm, pat ja šie jaunie noteikumi izrādās ierēdņiem nelabvēlīgāki nekā agrākie.

Turklāt no Civildienesta noteikumu 3. panta izriet, ka ierēdņa iecelšanai amatā ir noteikti vajadzīgs iestādes vienpusējs akts un ka konkursa veiksmīgais kandidāts var tiesas ceļā pieprasīt ierēdņa statusa piešķiršanu un līdz ar to prasīt Civildienesta noteikumu tiesību normu piemērošanu tikai pēc tam, kad attiecībā uz viņu ir pieņemts šāds lēmums.

No iepriekš minētā izriet, ka to ierēdņu klasifikācija pakāpē, kuri tika iecelti amatā, sākot no 2004. gada 1. maija, datuma, kad stājās spēkā Regula 723/2004, ar kuru tika grozīti Civildienesta noteikumi un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, varēja tikt likumīgi veikta tikai, piemērojot jaunus kritērijus, kas bija spēkā no šī datuma. Pārejas periodā, kas aptvēra laikposmu no 2004. gada 1. maija līdz 2006. gada 30. aprīlim, šie kritēriji bija noteikti Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punktā.

Šis secinājums nezaudē spēku apsvērumu dēļ, kas attiecas uz Civildienesta noteikumu reformas spēkā stāšanās datumu. Vispirms, lai gan nevar izslēgt, ka jaunā tiesiskā regulējuma spēkā stāšanās datums varētu izrādīties diskriminējošs, attiecīgajā gadījumā 2004. gada 1. maijs bija objektīvi pamatots. Civildienesta noteikumu reformas iemesls bija vispārējās izmaiņas sabiedrībā un to izpausme Eiropas civildienestam piemērojamajā tiesiskajā regulējumā – “lai apmierinātu iestāžu un to personāla mainīgās vajadzības”, kā ir norādīts pašā Regulas Nr. 723/2004 preambulas pirmajā apsvērumā. Līdz ar to ir saprotams, ka tās spēkā stāšanās varēja sakrist ar 10 jauno dalībvalstu pievienošanos. Turklāt darbā pieņemšanas datums, par kuru izlemj iestāde, ir objektīvs apstāklis un nav atkarīgs no Kopienų likumdevēja gribas.

(skat. 68.–71. un 73. punktu)

Atsauces

Tiesa: 2008. gada 22. decembris, C-443/07 P *Centeno Mediavilla* u.c./Komisija, Krājums, I-10945. lpp., 76. un 81. punkts.

Pirmās instances tiesa: 1998. gada 30. septembris, T-121/97 *Ryan*/Revīzijas palāta, *Recueil*, II-3885. lpp., 100. punkts; 2006. gada 29. novembris, T-135/05 *Campoli*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-2-297. un II-A-2-1527. lpp., 105. punkts; 2007. gada 11. jūlijs, T-58/05 *Centeno Mediavilla* u.c./Komisija, Krājums, II-2523. lpp., 54., 55., 77., 86. un 113. punkts.

Civildienesta tiesa: 2007. gada 19. jūnijs, F-54/06 *Davis* u.c./Padome, Krājums-CDL, I-A-1-165. un II-A-1-911. lpp., 81. punkts.

5. Runājot par ierēdņu iecelšanu pakāpē pēc jaunās karjeru struktūras ieviešanas ar Regulu Nr. 723/2004, ar kuru tika grozīti Civildienesta noteikumi un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, aizpildāmo darba vietu līmeņu noteikšanas sekas, kuru iestāde veica atbilstoši agrākajiem Civildienesta noteikumiem, sagatavojot paziņojumu par konkursu, nevarēja tikt saglabātas pēc 2004. gada 1. maija, datuma, kad stājās spēkā Regula Nr. 723/2004.

Tādējādi konkursa veiksmīgo kandidātu tiesības, kas izriet no Civildienesta noteikumu 31. panta 1. punkta, tikt ieceltiem tajā pakāpē, kas ir norādīta paziņojumā par konkursu, var tikt piemērotas tikai atbilstoši pastāvošajām tiesībām tāpēc, ka lēmuma likumība ir jāvērtē atkarībā no tiesiskajiem apstākļiem, kas ir spēkā tā pieņemšanas brīdī, un ka ar šo tiesību normu līdz ar to nevar iestādei noteikt pienākumu pieņemt lēmumu, kas neatbilst likumdevēja grozītajiem Civildienesta noteikumiem un tādējādi ir prettiesisks.

Šajā kontekstā, ko raksturo to pakāpju atcelšana no 2004. gada 1. maija, kas bija norādītas pirms šī datuma publicētajos paziņojumos par konkursu, atbilstoši jaunajai karjeru sistēmai, likumdevējs varēja pieņemt Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punktu, lai atrisinātu šai situācijai raksturīgās grūtības, un noteikt to konkursa veiksmīgo kandidātu klasificēšanu pakāpē, kuru vārdi bija iekļauti pirms 2004. gada 1. maija publicētajos rezerves sarakstos, bet kuri, pamatojoties uz šiem konkursiem, tika iecelti pārbaudāmo ierēdņu statusā pēc šī datuma.

Ir taisnība, ka klasifikācija pakāpēs, kas ir noteikta Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punktā, neatbilst pakāpēm, kas bija noteiktas paziņojumos par konkursu pirms 2004. gada 1. maija, un ka šī tiesību norma ir pretrunā normai, kas ir ietverta Civildienesta noteikumu 31. pantā un kurā ir atkārtots agrāko Civildienesta noteikumu 31. pants. Tomēr, ņemot vērā Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punkta mērķi, tas ir speciāla rakstura pārējas noteikums, ar kuru var attiecībā uz noteiktu ierēdņu kategoriju atkāpties no vispārējā rakstura noteikuma, kas ir paredzēts Civildienesta noteikumu 31. pantā.

Faktiski grūtības, kas ir raksturīgas pārejai no viena organizācijas veida uz citu, kad runa ir par ierēdņu karjeru, var likt iestādei īslaicīgi un noteiktās robežās pārtraukt stingri piemērot noteikumus un principus, kurus parasti piemēro attiecīgajās situācijās.

Turklāt attiecībā uz Civildienesta noteikumu 29. panta – no kura izriet, ka paziņojums par vakanci ir tiesisks regulējums, kas iestādei ir saistošs, – ievērošanu šim pantam nav augstāka juridiska spēka kā Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punktam, un tas nevar prevalēt pār šo pēdējo tiesību normu, kura ir speciāla un ar pārejas raksturu.

Turklāt Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 2. panta 1. punktam, ar kuru ir nodibināta par šī paša pielikuma 12. panta 3. punktā noteikto labvēlīgāka sakarība starp agrākajām pakāpēm un tām, kuras bija spēkā pārejas periodā, kas aptvēra laikposmu no 2004. gada 1. maija līdz 2006. gada 30. aprīlim, bija tikai viens mērķis – 2004. gada 1. maijā pārveidot to personu pakāpes, kam bija ierēdņu statuss 2004. gada 30. aprīlī, lai padarītu tām piemērojamu jauno karjeru struktūru, kurai bija pilnā apmērā jāstājas spēkā 2006. gada 1. maijā. Interpretējot stingri tāpat kā jebkuru pārejas noteikumu, Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 2. panta 1. punktam nevar atzīt darbības jomu, kas pārsniegtu šo pārejas attiecību nodibināšanu.

(skat. 84.–86, 91. un 92. punktu)

Atsauces

Tiesa: *Centeno Mediavilla* u.c./Komisija, minēts iepriekš, 100. un 101. punkts.

Pirmās instances tiesa: 2003. gada 11. februāris, T-30/02 *Leonhardt*/Parlaments, *Recueil FP*, I-A-41. un II-265. lpp., 51. punkts; 2006. gada 19. oktobris, T-311/04 *Buendía Sierra*/Komisija, Krājums-CDL, II-4137. lpp., 213. punkts; *Centeno Mediavilla* u.c./Komisija, minēts iepriekš, 110. un 112.–115. punkts.

6. Ierēdnis nevar atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, lai apšaubītu jauna reglamentējoša noteikuma likumību, jo īpaši jomā, kurā likumdevējam ir plaša rīcības brīvība. Turklāt nosacījums tiesībām pieprasīt tiesiskās paļāvības aizsardzību ir sniegto garantiju atbilstība piemērojamajām normām. Iecelējinstītūcija būtu pieņēmusi prettiesisku – Civildienesta noteikumiem neatbilstošu – lēmumu, ja tā būtu klasificējusi ierēdņi, kurš tika iecelts amatā pēc 2004. gada 1. maija, datuma, kad stājās spēkā Regula Nr. 723/2004, ar kuru tika grozīti Civildienesta noteikumi un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, atbilstoši agrāko Civildienesta noteikumu tiesību normām, kas attiecas uz pakāpēm un karjerām, kuras vairs nebija spēkā.

(skat. 99.–101. punktu)

Atsauces

Tiesa: *Centeno Mediovilla u.c./Komisija*, minēts iepriekš, 91. un 100. punkts.

Pirmās instances tiesa: 2002. gada 11. jūlijs, T-381/00 *Wasmeier/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-125. un II-677. lpp., 106. punkts; 2005. gada 4. maijs, T-398/03 *Castets/Komisija*, Krājums-CDL, I-A-109. un II-507. lpp., 34. punkts; 2006. gada 23. februāris, T-282/02 *Cementbouw Handel & Industrie/Komisija*, Krājums, II-319. lpp., 77. punkts; *Centeno Mediovilla u.c./Komisija*, 95. punkts; 2009. gada 4. februāris, T-145/06 *Omya/Komisija*, Krājums, II-145. lpp., 117. punkts.

7. Ar Regulu Nr. 723/2004, ar kuru tika grozīti Civildienesta noteikumi un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, ieviestās Civildienesta noteikumu reformas, kas izraisīja ierēdņu pakāpju struktūras izmaiņas, kontekstā princips, ka ikvienam ierēdnim ir iespēja veidot karjeru savā iestādē, pats par sevi nevar attaisnot agrāko noteikumu piemērošanu ierēdnim un tādējādi noniecināt likumdevēja izvirzīto mērķi. Faktiski princips ir tāds, ka vispārpiemērojamo normu un it īpaši Civildienesta noteikumu normu grozīšanas gadījumā jaunā norma ir nekavējoties piemērojama tādu juridisko situāciju nākotnes sekām, kuras ir radušās, bet nav pilnībā nodibinājušās saskaņā ar agrāko normu. Tādējādi ar Civildienesta noteikumiem netiek piešķirtas nekādas tiesības sasniegt augstāku pakāpi, izturot atklātu konkursu, pat ne ierēdņiem, kuri atbilst visiem nosacījumiem, lai šādi tiktu iecelti pakāpē, jo konkursa veiksmīgo kandidātu iekļaušana atlases darbību rezultātā izveidotajos piemēroto kandidātu sarakstos attiecīgajām personām tikai dod iespēju tikt ieceltām kādā no amatiem, kurus aizpildīt bija konkursa nolūks, un šajā iespējā noteikti neietilpst nekādas iegūtās tiesības.

(skat. 125. un 126. punktu)

Atsauce

Pirmās instances tiesa: *Centeno Mediovilla u.c./Komisija*, minēts iepriekš, 51.–53. punkts.